

18 april 2010

Ondanks dat het lang geleden is dat ik geschreven heb, weten jullie ongetwijfeld nog dat ik mijn laatste bericht eindigde met "Het is hier meer derde wereld".

Dat is op de Golan aan de grens. Hier in Damascus is het duidelijk Arabisch maar modern. Luxe winkels, luxe (dure grote) auto's en ongeveer 70% van de mensen is modern gekleed. Uiteraard voert de Islam de boven toon met veel moskeen en vijf keer per dag de oproep tot gebed. Maar er zijn ook kerken en Christelijke buurt supers. In de stad zijn geen grote supermarkten maar alleen maar buurt supers, kleine winkels waar wel net zoveel in staat als bij ons in een grote supermarkten. Alleen op een aantal plaatsen buiten het centrum zijn enorme, moderne, winkelcentra met gigantisch grote super markten. Het is wel voor de welgestelde want het is er nog al prijzig. Christelijke buurt supers verkopen o.a wijn en bier.(die grote niet) Het zelfde geld voor restaurants, in sommige kan wijn of bier krijgen. Dus ben je nieuw in een restaurant, eerst goed om je heen kijken of iemand wijn of bier op de tafel heeft voor je besteld. (soms staat het op de kaart)

Veel unmo's doen hun OP boodschappen in zo'n groot winkel centrum. Het is makkelijk alles bij elkaar en voor velen moeten het wel de bekende merken zijn, net zo schoon en met de zelfde smaak als ze gewend zijn. Maar het is zeer prijzig. Als echte Nederlander is dat laatste al een reden om in het centrum in al die kleine zaakjes te kopen. Maar ik vind het wel leuk om je weg te zoeken in de weer war van winkeltjes. Veel ingrediënten worden los verkocht dus keuren, proeven en ruiken. En iets wat wij in Nederland gewend zijn en soms vervelend vinden of niet normaal is het voelen van het fruit. Bijna iedereen doet dat, ik nu dus ook. Er is hier geen keuringsdienst van waren. Weinig koeling, fruit en groenten worden vaak besproeit met water uit plantenspuit. Dus je weet alleen maar of je vers krijgt als je gevoeld hebt of iets zacht is wat zacht moet zijn en hard, bijvoorbeeld tomaten, als iets hard moet zijn. Ook had ik een keer dat ik sinasappelen aanwees nadat ik ze gekeurd had en dat ze uit een andere kist sinasappelen pakte. Dat wilde ik niet want die zagen er minder fris uit. Dus of uit de kist die ik aanwees of niet. Echte muesli heb ik nog steeds niet gevonden. Wat ze wel hebben is al die Amerikaanse ontbijten met gesuikerde popcorn of chocolade of een soort cornflakes in de meest bizarre kleuren. Ik maak nu zelf mijn muesli met de gewone cornflakes gemengd met rozijnen en walnoten. Walnoten en rozijnen koop je hier los uit een bak of een schaal. Je kan eerst proeven en, als je dan gekozen hebt welke je wilt, wegen ze het voor je af. Ik had rozijnen, walnoten en gedroogde vijgen, van ieder een pond voor 3,5 euro. Toen ik de eerste keer bij die man walnoten kocht pakte hij een vijg scheurde die open en stopte er een wal noot in en liet mij proeven plus nog twee andere klanten. Het werkte want ik toen ook maar een pond gedroogde vijgen die koop je als aan een ketting geregen.

Groenten en fruit koop ik meestal in Khan Arabah (KA) dat is een plaatsje vlak bij de OP. Dat is op het platteland dus de groente zijn verser en goedkoper. Mijn eerste senior nam mij mee naar een groenteboer die Engels sprak. Dat is wel makkelijk maar de kwaliteit was niet van alle groente even goed. Omdat je hier meestal rijtjes van de zelfde winkels hebt, zag ik terwijl we naar de auto liepen groenteboeren die wel koopwaar hadden van een goede kwaliteit. Ik koop sindsdien gewoon mijn

groenten drie winkels verder dan de Engels sprekende groenteboer. Hij heeft goede kwaliteit en het is nog goed voor mijn Arabisch ook. Want met handen en voeten en een rekenmachine komen we er wel uit.

Ook aan deze kant ben ik nu senior, maandag mijn test gedaan. Hij was hier wel uitgebreider dan aan de andere zijde. De platform presentatie is meer omdat er veel meer te zien is. Op OP 54 en 55 zag je twee andere OP's, twee UN posities, vier bergen (volgens mijn Zwitserse collega heuvels) en drie tot vier dorpen. Op OP 56 waar ik nu zit zie je vijf andere OP's twaalf UN posities, vijftien bergen, dertien dorpen. Met allemaal makkelijk uitspreekbare Arabische namen ☺ en de bergen op de grens hebben ook allemaal nog eens Israëliische naam. Maar ook de kennis van procedures, veiligheid en medische noodgevallen werd uitgebreid getest. Gelukkig heb ik het gehaald en hoef ik niet meer te studeren.

Uitzicht vanaf OP56

Bijzonder was op mijn laatste OP dat mijn mobiel af ging en ik Wouter van uit Afghanistan ineens aan de lijn had. Het blijft een apart gevoel (missen, bezorgdheid en trots)dat hij daar nu zit. Je kijkt anders naar het nieuws uit Afghanistan. Voor Anja is dat extra zwaar twee van d'r mannen op missie en voor Angela haar eerste missie als thuisfront.

Gisteren had ik training Mount Hermon. De acht maanden aan de andere kant heb ik steeds geprobeerd die training te krijgen maar, of ik kon niet of de training ging niet door vanwege de weersomstandigheden. Nu had mijn teamleader mij opgegeven met de boodschap erbij dat het waarschijnlijk weer niet door zou gaan omdat het de laatste drie keer ook op het laatste moment werd afgelast. Maar gelukkig ging het door. De training bestaat uit het bezoeken van de drie Oostenrijkse posities op de top van Mount Hermon op 2340m hoogte. We reden eerst naar UN

positie 12 waar we uitleg kregen over het gebied en de diverse posities van de UN , Israelische Defence Force (IDF) en de Syrian Arabic Armed Forces (SAAF) in hun gebied.

Op de top in positie Hermon Hotel(HH) kan je Syrië, Israel, Libanon en zelfs de Middellands zee zien. Vlakbij HH is de grot van Elia volgens zeggen zou Elia daar verbleven hebben gevoed door de raven. Ook is er vlakbij een SAAF positie daar mogen maximaal 8 soldaten zijn, zijn er meer dan is dat een overtreding van de wapen van de overeenkomst. SAAF posities zijn vaak alleen maar loopgraven aan de rand van een berg met een hutje erbij waar dan een soldaat vier maanden door brengt soms met alleen maar vaak met 2 tot tien collega's. Geen stromend water, elektriciteit of toilet. Eten wordt soms gebracht en anders moeten ze het zelf kopen in het dorp. Op de Hermon liggen in de winter meters sneeuw ook dan zitten de militairen in de zelfde situatie. Een aantal jaren geleden is er zelf een soldaat dood gevoren. Sindsdien (als het kalf..) geeft de UN de Syrische soldaten op de Hermon dekens in de winter en krijgen ze elektriciteit van HH

Toch nog wat sneeuw

In Hermon Base (HB) kregen we een Oostenrijkse lunch in tot een skihut omgevormde kantine. Op alle drie de posten hebben ze voor een maand voorraad omdat ze in de winter soms weken niet te bereiken zijn.

Terug in Damascus was het 26 graden terwijl het op de Hermon rond tien graden was maar met veel wind dus the chill factor was (volgens de Oostenrijkers) net onder het vriespunt. Het was een leuk dagje uit maar hier noemen ze dat training omdat je op de hoogte moet zijn van het gebied. Ik ga daar straks ook op patrouille heen.

In het begin had ik het over de Christelijke buurt super. Op de terug weg kwamen we door een Christelijk dorp. Dat zie je doordat de Syrische bevolking op de Golan (platteland) conservatiever zijn dan in Damascus. 95% van de vrouwen loopt hier traditioneel gekleed (met hoofd doek geen bourka) kom je door een christelijk dorp zie je bijna geen hoofddoeken. Ook heb je Druzen dorpen daar dragen de ouderen traditioneel zwarte kleren de vrouwen een witte hoofddoek en de mannen een soort witte tulband.

Wat dat betreft zijnde mensen hier wel tolerant . Op zowel de islamitische als Christelijke feestdagen zijn veel winkels dicht en de overheid instellingen en banken gesloten

Zo dat was weer een veel te lange mail ik zal wat vaker moeten schrijven.

Groeten uit Damascus en bedankt voor alle mails, kaarten en paasgroeten